

Hringhendu- samkeppnin.

Verðlaunavísan.

Vestur-Islandsgur heimssækir Fjallkonuna, móður sína.

Feðra slóðir fór að sjá,
færðist blóð í kinnar;
Kappinn rjóður kysti á
kyrtill móður sinnar.

Vér undirritaðir, jafnendur af herra Sigurbirni Sigurjónssyni til að dæma um hringhendur þær, er ortar hafa verið samkvæmt áskorun frá herra J. J. Pálma í Louisville í Bandaríkjunum, höfum eftir skvæma ihugun komist að þeirri niðurstöðu að framanskraðni visu skuli dæmd verðlaunin.

Winnipeg 4. ágúst 1919.

O. T. Johnson.
Einar P. Jónsson.
Jón Runólfsson.

Það hefir af tilviljun lent á mér að taka á móti hringendum þeim, sem kveðnar hafa verið til verðlauna samkeppni samkvæmt áskorun herra J. J. Pálma í Louisville, Ky., og mér af honum falið að skipa dómnefnd til að ákveða um hver "Verðlaunavísan" yrði. Ástæðan fyrir því að þetta komist í minar hendur var sú, að þegar ég í vetur, í sambandi við myndun þjóðræknisfélagsins vestur-Islenzka, var að safna "Ljufum röddum", fékk ég bréf frá herra Pálma, sem ásamt öðru slíku var þá birt í blöðunum íslensku. Og eins og menn munu minnast, hefir hann þá á vestur-Islenzka hagrödinga að hefja römin og kveða hringhendur íslenskra ljóðadís til hróðurs og Vestmönnum, hinum eldri að minsta kosti, til gamans. Samkvæmt fyrirmælum Pálma skyldi verðlaunavísan auglýst á ársháttíð Winnipeg-Islandinga á þessu ári, 2. ágúst 1919, ásamt nafni höfundar hennar. Sem kunnugt er, fær á hringingur hinga vöngur, olíumynd, er herra Pálmi lofar að gefa til verðlauna.

Að á mér lenti að skipa í dómnefndina var, eins og áður er ávikis, af tilviljun einni, og tek ég það gamlár til þess, að enginn skuli halda að ég geri kröfu til þess að vera hagrödingur eða bera meira ákynbragð á slíka hluti en almenningur, því svo er alls ekki. — Hin auglýsta dómnefnd voru þeir O. T. Johnson, Jón Runólfsson og Sig. Jól. Jóhannesson, en sökum þess að hin dómnefndi varð að hverfa í burtu áður en nefndin hafði tök á að fullkomna verk sitt, varð herra Einar Páll Jónsson góðfúslega við þeirri ósk minni að taka við hinni auglýsta dómnefndinni, og gerast einn af dómendum.

Um langt skeið eftir að hringhendu-samkeppnin var auglýst, bárust mér mjög fáar visur í hendur, og var ég farinn að óttast, að fá vestur-Islenzku eyru, mundu nú lengur heyrta kvak kvæðisárinna og gömlu og frónsku, sem svo háver var við hlustir bræðranna heima, að leitu var þeirra þar, er hún náði ekki til með söng sínum. Annríki daglegra starfa og hraðanum á lífinu hér í nýja landinu kengdi, og en vildi ekki trúa því, að Islenzka hagrödinga-sálin væri nú þegar svo úr eðli sínu horfin að hún ekki fengi skapað sér bögur við tækifæri. Enda rættist úr þessu blessunarlega, þegar á tímenn leið, því ljóðin streymdu þá til samkeppinnar, bæði einstakar visur og heil kvæði, þar til milli 30 og 40 hagrödingar höfðu stigið inn í þenna kappleik um myndina frá Pálma. — Öll munu ljóð þessi tákna í Islenzku blöðunum bráðbæði, og fær almenningur þar að sjá allmikið af vel kveðnum visum. Hafi vestur-Islenzkar hagrödingar hefir gert, og lifi þeir lengi! — Þá ber herra Pálma ríkil þökk fyrir hið rausnarlega tilboð sitt um verðlaunin fyrir best kveðna hringhendur, sem orðið hefir því valdandi, að fleiri ljóð hafa verið ort nú þjóðerni voru

hér í álfa til styrktar, en fyrir nokkra aðra þjóðhátíð, er vér höfum áður haldið vestan hafa. — Og um hvað er svo oftast kveðið? Flestar bestu visurnar anda eldheitum kærleiksbæla að Fjallkonunni og þjóðerninu Islenzka, eins og til dæmis verðlaunavísan eftir herra Stefán O. Eiríksson, Oak View, Man.

Þess skal getið að allmikið hefir borist mér af kvæðum og sökum, sem ekki geta birt hér sökum þess að skáldin hafa gleymt að móta þau í hringhendu hætti.

Sigurbj. Sigurjónsson.

Hringhendurnar.

Löngum hló eg, lyndis frí,
lézt burt sóa harmi,
hryggur þó að heldim ský
hrekta ró úr barni.

Mrs. M. Johnson.
Edinburg, N. D.

Hringhendur stökur.

1. Lán er hér í helmi valt,
hót þó ber að vola;
ýmsum gerist kífir kalt
kvöl svo er að hola.
2. Eg á stórn í gegi blánn
átti forðum kynning,
undir norðurljara hánn
hlý þar skorðast minning.
3. Hingur sól af hnatta-stól,
herðna glóla tekur,
dökkbrúnd Nýla dregst á ról,
dal og hóla þekur.

S. J. Jóhannesson.

Sólskja.

Gleym mótastæðum stormi kifts,
stærð og smæð er líffir.
Himnesk bláðir líffá lífs
land og fláðir yfir.

Björn Pétursson,
Alverstone St. Wpg.

Minni Íslands (hringhendur).

1. Manstu, góð, mæta stund?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
2. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
3. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?

4. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
5. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?

6. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
7. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?

8. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
9. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?

10. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
11. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?

12. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
13. Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?
Manstu ljóðin unga?

Var.
2. Vorð náir lífið líð,
líkmar tálir dóminn —
vetrar dál vakinn frá
vermír smáum blómum.
(Vorð boðar hinn árliga líkmar-
dóm náttúrunnar.)

Bélu Eilmar.
3. Hjalmar trólla tökun með
tónum snjóllum beitti;
ljóð ógölluð laga réð,
letta-völlinn skreytti.

J. J. Anderson.
Glensboro, Man.

VII.
Ötlandspur.
Eg er bláður og þrall
og mun traður gleða.
Vær ekki áður, vér er sá,
að vera snáður heima?

Einar Þorgrímsson,
651 Furby St. Wpg.

Stríðsloka-visur (hringhendur).

1. Nú er bandið þerjans hætt
hlýra band verðnum,
slitið band er þóslund-hætt
þökk sé bandamönnum.
2. Merks þrossinn hrakfarans
hlaðinn blossa Ránar.
Nú eru króssar keisara,
kommir í fossinn smána.
3. Eftir blóð blóðugt spill,
báls af knúðl nöðrum,
hefir flóðið Hollands til
happa rúnn fjöðrum.

4. Dráms af hrindi hrókum stól
hingur líndin geða,
veitir yndi og sjúgsól
geiðar lindur meða.
5. Hljóð í þagna Þórseldum
ljóðar egn er meina.
Móðir fagnar fríðum,
Fróðar sagnir greina.

6. Blókku þrotna skollvalds ský,
skókk á rotnum grunni.
Klökkir drotin hlyðna því
þökk með lotningunni.

Örlög Tólfótungu.

1. Tólfótungur skelti á skeið
skolt og lungu þand,
í bustalunginn beina leið
að blóma ungum standi.
2. Tólfótungur Tóbbu blóm
tugði hungurnörða,
hlíjan ung var — fríð og fróm —
feigðar stúfinn kórða.

3. Bannði þróttur blómsturt,
bruddi rótar stallinn,
síðan snót í þróði burt
bar til fótá jarlín.
4. Flöggið að bungi báls á stig,
bræðingur er kveikti,
elds þá tungan teygdi síg
og tólfótunginn stókti.

5. Heldur stýgur, hrappandi
hels í síða dróma,
elds þá einið gapandi
gleypir óvininn blóma.
6. Selna róm hann heyrði hét
hlýri dóm berandi.
Hans til sóma askan er
öðrum blóma-standi.

Sv. Símonsson.

IX. Staka.

Fossinn bragar blittr mál,
blómlið hafa líffir.
Kossinn seðir sól að sál,
sólskin breiðir yfir.

Huldasteinn.

X. Útsýn á Fróni.

Upp um tínda, hól og háls
hreyfast myndir skugga,
blíkur lind í brugga fjalls,
blóm í vindi rugga.

I þrumuveðri.

Dungur skella skrugur á,
skúrill hellast niður,
blákur fellibylur þá
bjórk að velli ryður.

S. O. Eiríksson,
Oak View, Man.

XI. Fyrri alda fékk þess gáð.

fróðleiks taldi visir;
Orðsins tjallir, stjörnum stráð,
stórna valdi ljósi.

Jónatan Jónsson,
Nes, Man.

XII. Höldum þrostkan hátt á loft —

hlífir flestir nytta —
það gengur verst hjá öðrum oft
eign brosti að líta.
2. Ekki hrestur ált þann,
sem allar þær stur smygur.
Sá hefir mest, sem klappa kann
um þróka mesta lygur.

Sólin gyllir þrond og smá —
gleymist villir, er skóli —
þegar hlíf hennar nas,
hlífir flýst fljóti.

Adam Þorgrímsson,
Hayland, Man.

XIII. Glæður kalla er pæni að mér

glæðir hallast blóm,
sá þá flýst fljóti er —
fríðs um allar tíð,
Sunnarlaga, sála Frón,
sveldi og spangulung,
dafsia og anga á þá blóm.

Þeylan.

undir vanga þínum.

John Th. Thorkelson.
Laurel, Minn.

XV. Situr á skíngi.

1. Hrónn að síðum hrynur ræs
háls á víðum sporði;
fjallir und hlífum fjörukt blæs,
fallega skríður Norðri.

J. G. Pálmason,
Laurel, N. D.

XVI. Morguntundin.

1. Kyrtíl báran kyssir sand
kristala-tárin glitra,
sefur Kári, um sæ og land
sólir hárin títra.

Þannarlendið.

1. Ljósins glóðir lífs um ál
ljóma þjóðum yfir.
Í dýrðar-móðu draumsins sál
Dumba á síðum lífir.

Ahrif gestá.

1. Unaðs falla öldu-kvík
út til hallar kífins;
hvar sem mjallar brosa blík
birtust gallar lífsins.

J. J. Frimman,
Laurel, Sask.

Vor við hafið.

1. Fagrir ómar alstaðar
yngja róm við hafið,
elfur ljóma, lind og mar,
land er blómum valdið.

E. S. Guðmundsson,
Tacoma, Wash.

XVII. Til vinar mínar. — Mansköngur.

1. Ef ég vandá lystug ljóð,
laus frá standi kífins;
vektu andans róða-rós
rjóða í bandi lífsins.

2. Hringhent öðr heyrir lag
heims um slóðir varma.
Það skal bjóða þér í dag,
þú með rjóða hvarma.

3. Eyddu kalla, kveiktu ljóð,
komdu í dali fjalla.
Hjarta skal þér bjá rós
við blóma-sál alla.

4. Græddu bróður brotin við,
bættu móð og trega;
hringhent ljóðin heilla mig
helst er fljóðin kveða.

5. Eg vil lýsa því við þig,
þránn vísi borgi,
að viljug þrifa vill þú mik
vorsins dál að morgni.

6. Blóm um hjalla hefja leik
hylla salla brúna,
rósinn hallast upp við eik
undir falleg nuna.

7. Vorsins fjólan fógur er,
fögnun ól mér stóðin,
eg til jóla ætla mér,
að bjá sála-bjóðin.

8. Þá, min skartar lífsins lind
ljóðin hjart á trega
verður áttur engla mynd
unna hjartanlega.

9. A vell stóð og víðblífin,
vörðst glóðum Hóna,
en svannur óðar sæður minn
syngur í hljóði nuna.

M. M. Melsted,
National City, Cal.

Vorvís.

1. Vetrar kyngr voru rauð,
vermír lyng og trauf,
foldin yngist fjöla lauf,
fuglar syngja á daginn.

Haustvisur.

1. Veðrin öðug vöndu spá
vetri höðum nærri,
ljóma bórð og frjósa á
tösturjörðu kerri.

2. Bláir og nakin blómín smá
hlunda á skurðlindum,
Endurvakin vor á
verða úr klakaböndum.

S. O. Eiríksson.

XIX. Sumars glóey glött nú skín,

gyllir sól og tengja,
syngur ló ljóðin sín,
laufin skógar anga.
2. Grænum kló á gengur þjóð
götu pólfestunnar,
lyfta fjóla fríðir úr þróð
fingur, sólgýmunnar.

Arni.

XX. Fjögra ára, eftir stríð.

1. Gráðinn hárin, grímm var tíð,
gerðu, tála líða;
Fjögra ára eftir stríð
hlá skín gráa.

2. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

3. Löngum hætti þá, eftir stríð,
hlá skín gráa,
fjögra ára eftir stríð,
hlá skín gráa.

Vorvís.

1. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

2. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

3. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

4. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

5. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

6. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

7. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

8. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

9. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

10. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

11. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

12. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

13. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

14. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

15. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

16. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

17. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

18. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

19. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

20. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

21. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

22. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

23. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

24. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

25. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

26. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

27. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

28. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

29. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

30. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

31. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

32. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

33. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

34. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

35. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

36. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

37. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

38. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

39. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

40. Þessu árið, eftir stríð,
að þessu árið meiddi,
magnþjóða morðvopninn
menn og flóðin deyði.

41. Þessu árið, eftir stríð,<